

[Kyed.]

Spekulationsøjemed. Ja, det siger den højtærede Minister her i Folketinget, men Dagen før har Ministeren i Landstinget sagt ganske det modsatte. Den gaar altså ikke, som man kunde vente; Fortrykket foreligger. Den højtærede Landbrugsminister siger i Landstinget Sp. 1550:

„Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem, der sagde, at som Kornmarkedet ligger, med Udsigt til endog lavere Majspriser om nogle Maaneder, er der ingen, hverken Købmænd eller Landmænd, som vil købe Korn paa Forskud og have det liggende, fordi de ved, at der snarere vil indtræffe Prisfald end Prisstigning.“

Derfor er hele den Begrundelse, den højtærede Minister har fremført her i Folketinget, for ikke at gaa med til en Kornordning nu, ganske ved Siden af og i Modstrid med Ministerens Udtalelser i Landstinget kort Tid i Forvejen.

Saa siger den højtærede Minister, at en Kornlov har ikke nogen valutamæssig Betydning. Nu er der ingen, der venter, at den højtærede Landbrugsminister skal være noget i Retning af Nationaløkonom, men man skulde dog vente, at han havde noget stærkere Indsigt, end den Udtalelse vidner om, naar Talen er om et Forslag, som har været til Behandling flere Gange her i Rigsdagen. Forholdet er dog det, højtærede Minister, at hvis man kan nøjes med at indføre mindre Korn, kan der spares Valuta, og jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at i Løbet af to Aar, hvis man allerede paa et meget tidligere Tidspunkt havde indrettet sig derpaa, kunde vor Kornindførsel have været indskrænket med ca. 60—80 Mill. Kr., uden at Landbruget derfor havde maattet nedsette sin Produktion, saaledes at den ikke havde været rentabel.

Ja, nu ryster det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) paa Hovedet over en saadan Betragtning, men heroverfor vil jeg gerne fremføre, at vi indfører her til Landet saadan noget som 6—8 Mill. Tdr. Korn. Danmarks samlede Høst af alle Afgrøder omsat i Kornværdi er 104 Mill. Tdr. Korn, og vi har i Løbet af ca. 20 Aar fordoblet Høstudbyttet af Danmarks samlede Afgrøder. Og hvem tror ikke, at hvis der kom en rentabel Produktion af Korn, var man i Stand til gennem en mindre Udvidelse af Arealet og større Benyttelse af Kunstgødning at faa et endnu større Udbytte — det er paavist i Landbokommis-sionens Betænkning, at de daarlige Priser paa Korn og Afgrøder har bragt Kunstgød-

ningens Anvendelse ned —, og dernæst vilde man være i Stand til inden for mange Landbrug at erstatte en Del af Kornet med anden Afgrøde f. Eks. Sukkerroer, som gennem Forsøg har vist sig at være en udmærket Erstatning inden for Svineproduktion og oven i Købet har medført en Forbedring af Flæskekvaliteten.

Hvis man tager alt det i Betragtning, vilde man se, at man fik her i Landet en betydelig større Kornhøst, end man har nu, og at man derved kunde frigøre en betydelig Del af den Valuta, der nu anvendes til Indkøb af Korn udefra.

Men saa siger den højtærede Landbrugsminister, at han mener ikke, det er fordelagtigt at foretage en Udvidelse af Kornarealet, fordi siger Ministeren, vi maa holde Husdyrproduktionen oppe, særlig af valutamæssige Hensyn. Ja, dér er vi nu ved Socialdemokratiets Ængstelse. Nu har de Herrer gennem flere Aar drevet en Landbrugspolitik — hvis man kan tale om en Landbrugspolitik i denne Forbindelse —, og de er efterhaanden kommet dertil, at de driver Produktionen nedefter i Eksporterhvervene og Eksporterhvervet Landbruget. Nu begynder de at opdage Faren ved en saadan fejlagtig og fejlslagen Politik. Nu begynder de at opdage, at hvis Landbrugerne gaar den Vej, som de tvunget af Omstændighederne er nødt til at gaa, at begrænse deres Produktion, at gaa over fra intensiv til ekstensiv Drift, bliver der for lidt Valuta.

Jeg har i Dag faaet et levende Vidnesbyrd derom ved noget, en mindre Fabrikant ude paa Landet har skrevet. Han skriver, at han maa standse sin Fabrik, der beskæftiger 30 Arbejdere. Det er inden for eet Sogn, og det betyder meget for et Sogn, at 30 Familier bliver arbejdsløse. Han kan ikke faa Raamateriale i Form af Jern til sin Virksomhed — han har faaet Meddelelse derom fra Valutakontoret — trods Henvendelser, fordi man ikke har Valuta til de paagældende Raamaterialer. Og saadan vil det komme til at gaa i flere Tilfælde. Man kan høre det samme fra Folk med Hensyn til at skaffe Jern til Bygninger, og saa fremdeles.

Men fortsætter man med den Landbrugspolitik, man i Øjeblikket fører og har ført gennem flere Aar, med de fejlagtige Opfattelser, som den højtærede Landbrugsminister er Udtryk for, vil det blive ved at gaa nedefter med Eksportvaremængden, saa bliver der mindre Valuta, og Forholdet er jo det, som den ærede Ordfører for Flertalspartierne sagde ved en Frokost i Horsens ved et Dyrskue, at det er paa Landbrugets Valuta, at Skorstenene skal ryge, det er